

CCD Ilfov:
„Cărți frumoase, daruri prețioase“

eveniment **6**

Piscu (România) și Țigănești (Republica Moldova). Povestea unei înfrățiri de succes continuă în 2020

cultură **9**

Corbeanca - Fișă de localitate

10-11

condeie Ilfovene

Nr. 29 | februarie 2020 | Publicație de cultură

Concert de „Ziua Culturii Naționale“ la Centrul Cultural din Buftea

(pagina 7)

„Toți pentru școală, școală pentru toți!“ deviza Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu“ din Chitila

(pagina 5)

(pagina 3)

24 Ianuarie
Unirea Principatelor Române

Buftea

Omagiu Unirii Principatelor Române

Pentru ce vrei să fii șef? Pentru ce vrei să fii puternic?

Cu cât dorința de putere a unui om este mai mare, cu atât slăbiciunea sa iese cu mai multă forță de sub obloanele personalității. Marile dorințe de putere dezvăluie și credința omului în propria-i slăbiciune, dar și o concepție de viață eronată, care definește puterea dintr-un unghi limitat. În câmpul spiritual al existenței, care include iubirea, blândețea, bunătatea sufletească, ușurința de a dărui, puterea provine din percepția slăbiciunii și a smereniei personale.

Cel care nu suferă să-și perceapă propria slăbiciune, nu poate iubi și nu știe ce este iubirea. El dorește dragostea pentru că simte în ea „puterea“, dar se împiedică de îndată ce înțelege că, pentru dragoste, trebuie să ai percepția slăbiciunii. Să fii servitor, înainte de a fi servit. Să te apleci, înainte de a primi plecăciuni.

Ori, dorința obișnuită de putere vrea numai servitori. Iraționalitatea dorinței de putere, izvorâtă din partea cea mai grosieră a umanului, nu este altceva decât o alunecare febrilă a omului către slăbiciuni pe care nu le poate controla.

Dorința de putere se transformă într-un acut sentiment de vinovăție și într-un sentiment terifiant de singurătate. Cu cât dorința de putere este mai mare, cu atât dragostea se îndepărtează de tine, îți alunecă printre degete și te sabotează.

Puterea reală se exprimă prin multă dragoste și presupune mai întâi a te abandona slăbiciunii. A te simți mic, neînsemnat, o biată pală de vânt în acest Univers infinit.

Până ce nu trăiești sentimentul micimii, al smereniei, până ce nu simți în inima ta bucuria de a fi mic (înțelegând - în același timp - că marele și micul nu au nicio importanță pentru dragoste), nu poți trăi iubirea și nu poți cunoaște puterea care se revărsă cu binecuvântare din ea. Pune-ți întrebarea: „Pentru ce am nevoie să par puternic?“ Cu siguranță, ești slab în iubire și, cu siguranță, încă nu ai simțit „slăbiciunea“ blândității și a bunătății și bucuria de a te abandona în dragoste, de a fi tu servitorul, tu smeritul și tu cel mai mic de pe fața Pământului. Sufletul nu iubește puterea izvorâtă din strălucirea banilor sau a funcțiilor. Sufletul nu iubește puterea aparentă pentru că el este complet supus iubirii. Numai iubirea spune totul, de jur împrejur, ea crează deopotrivă atracție puternică și frică paralizantă.

Nevoia prea mare de putere arată nevoia prea mare de a fi iubit, pentru că puterea nu poate iubi prin ea însăși. Puterea crede că poți fi iubit dacă ești frumos și deștept, dacă ai bani, dacă ești celebru sau ai o funcție. Puterea nu vede că dragostea este, pur și simplu. Cel care nu înțelege puterea, nu înțelege iubirea și invers. Ceea ce se manifestă ca putere domestică nu este decât un paliativ, o putere de carton, care se rupe și se arde, dispare și se distruge, pentru ca-n urma ei să rămână cenușa și pustiul. Violența mentală și agresivitatea. Lipsa de iertare și vinovăția.

Dragostea, însă, este nevinovată și... prezentă în absența oricăror condiții pe care mintea le imaginează în căutare de... probleme. Și nu-i dorința de a ajunge la putere și de a te menține acolo, cu orice preț, o problemă? ■

Constantin DINU
consilier educativ, Liceul Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni

Director al Centrului Județean pentru
Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor: **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**
Editor coordonator: **Cătălin DRAGOMIR**
Redactor șef: **George V. GRIGORE**
Redactori: **Cristina ANGHELUTĂ, Anica POPA, Iulia Georgescu, Marius Florin Văduva, Alexandru Leolea**
Foto: **George V. GRIGORE**
DTP: **Dan DULGHERU**
tipar - **www.tipografiaLM.ro**

Tel. **0371.084.001**; e-mail: **condeieilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

Victor COLONELU, regizor

Ion Ghițulescu, o legendă a radioului Oameni, case, străzi și fotbal

În calitate de regizor de film, actual pensionar, aș face un film despre un om, acum o legendă a radioului românesc, ajuns la vârsta de 89 de ani, o voce inconfundabilă. A fost un foarte bun și talentat reporter sportiv care ne-a încântat auzul cu transmisiile sale de la meciurile de fotbal și de la alte sporturi sau emisiuni matinale. Vocea sa ne venea prin unde în aparatele radio, fără a-l vedea, așa cum este în televiziune. Fiind o legendă, un pionier al radioului, este bine să ne mai aducem aminte măcar prin scris de el, de Ion Ghițulescu, un „oborean“ născut și crescut în cartierul Gării Obor, fost cartier Ferdinand I, numit așa după un rege care a pus bazele construirii Gării Obor, Școlii de Băieți (actuala Școală nr.64), ștrandului Obor și a bazei sportive „Unirea Tricolor“.

Prin vara anului 1949, eu și familia mea ne-am mutat în cartierul Gării Obor, în zona stadionului „Unirea Tricolor“, unde se jucau meciuri de fotbal. Zona a fost celebră datorită a doi fotbaliști în vremea aceea - Titus Ozon, care locuia pe strada Spătaru Nicolae Milescu, și N. Bărbulescu, care locuia pe strada Baicului. În cartier locuiau mulți copii și tineri care jucau fotbal într-un părculeț din strada Amiral Murgescu. Printre tineri se afla și Ion Ghițulescu, care juca fotbal, porțile fiind pomii din părculeț.

Citind în Revista Sport un articol despre Ion Ghițulescu, am căutat într-o agendă numărul de telefon și, încercând să probez valabilitatea apelului. am avut marea surpriză să îmi răspundă chiar domnul Ghițulescu. Cu vocea sa inconfundabilă, m-a salutat și am început să facem schimburi de amintiri și povești din vremurile trecute ale cartierului. Eu am locuit la câteva case de el, dar fiind mai mic de vârstă, personal l-am cunoscut prin 2014, când am trecut prin cartierul copilăriei. Când eram copil, în preajma Crăciunului și a Anului Nou, mergeam cu colindul la părinții lui, fără să știu că acolo locuia un viitor reporter sportiv. Am discutat de Ozon, de Bărbulescu, de meciurile de fotbal și de jocurile de polo pe apă din cartier, de lacul Fundeni, de zona Pantelimonului, de jocurile copiilor.

De la domnul Ghițulescu am aflat că s-a născut în București la 27 august 1930. Ca reporter de radio a transmis de la șapte ediții ale Jocurilor Olimpice (1960, 1964, 1972, 1980, 1984, 1992, 1996) și de la trei campionate mondiale de fotbal (1966, 1990 și 1994).

schimburi de amintiri și povești din vremurile trecute ale cartierului. Eu am locuit la câteva case de el, dar fiind mai mic de vârstă, personal l-am cunoscut prin 2014, când am trecut prin cartierul copilăriei. Când eram copil, în preajma Crăciunului și a Anului Nou, mergeam cu colindul la părinții lui, fără să știu că acolo locuia un viitor reporter sportiv. Am discutat de Ozon, de

Ca fișă profesională, putem aminti anul 1951, când a fost angajat ca reporter la secția Sport a Radiodifuziunii Române. În 1960 a fost numit șeful Secției Sport a Radioului. În 1990 a fost numit director al Direcției Programe și membru în Consiliul de Administrație a Radiodifuziunii Române. În 1996 s-a pensionat, dar a continuat serviciul în Radio România, fiind numit consilier cu probleme de programe la Cabinetul Președintelui-Director General al Societății Române de Radiodifuziune.

Am continuat să vorbim la telefon, peste 45 de minute, fiind o reală plăcere să povestim reciproc amintirile cartierului, despre oameni, case, străzi și fotbal. La cei 89 de ani pe care i-a împlinit, vocea sa s-a schimbat foarte puțin. Mi-a povestit că, ărn armată fiind, a debutat ca reporter sportiv la 30 noiembrie 1955, când a fost trimis să comenteze meciul Minerul Petroșani - C.C.A. (scor 1-1), fiind prima transmisie „life“.

A fost primul care a propus transmisiile alternative de la mai multe jocuri, sub genericul „Sport și muzică“, în anul 1965. Ion Ghițulescu a fost coleg de transmisii cu Sebastian Domoziță, Ioan Chirilă și cu alți reporteri renumiți. În 1989, a fost chemat urgent de acasă și un redactor șef l-a rugat să citească știrea despre moartea generalului Milea, dar a refuzat, pe motiv că abia venise. După ce s-a organizat programul a vorbit și el pe post. În emisie era atunci un coleg, Viorel Popescu. Împreună cu alți colegi sortau știrile, stând sub un pervaz de fereastră la adăpost, pentru că afara se trăgea cu armele, iar ei se fereau să nu îi nimerească vreun glonț rătăcit sau deviat. În 1990, sub conducerea directorului Eugen Preda, a specializat posturile care fuseseră denumite programul 1,2 și 3, redenumindu-le. Astfel Programul 1 a devenit „Actualități“, Programul 2 „Cultural“ și Programul 3 – „Tineret“.

Ion Ghițulescu a colaborat și cu TVR, transmițând în locul lui Cristian Țopescu în perioada când acesta fusese suspendat din emisiuni. După 1996 până în 2005 a fost consilier la Radio. Acum povestește cu bucurie despre istoriile trecute și prezente ale Radioului Românesc... ■

Poezii de Nicoleta Tudor

Fulgii vieții

Fulgii vieții ce m-au nins
Când mi-au pus în păr scânteie,
Printr-al sorții fir întins,
Într-o viață de femeie

Mi-au adus în dar uitarea
Și-am primit cu bucurie,
Cu un zâmbet privind zarea
Liniștii ce o să vie

Au mai fost ninsori în viață,
Frigul lor nu l-am uitat,
Dar, zâmbind de dimineață,
Visul pe un ban l-am dat

Au mai fost și fulgi stingheri
Nu i-am luat nicicând în seamă,
I-am uitat, parcă-au fost ieri,
Căci m-au vindecat de teamă

Mai lăsat-am drumul drept,
Încercând o scurtătură...
Doar mi-a frânt inima-n piept,
Și m-a încărcat de ură

Si-apoi drumul l-am aflat
Urmărind ușor sfioasă
La o stea ce m-a ghidat,
Stea mea cea norocoasă

Fulgii vieții curg ușor,
Și îmi pun în păr scânteie,
Nu e chiar tot timpul nor...
Într-o viață de femeie.

Iubire troienită

Mi-e greu să te iubesc în plină iarnă
Și gerul parcă e-mpotriva noastră,
Când norii-încep tristețile să cearnă
Acoperind lumina din fereastră

Mi-e greu să mă gândesc la tine
când e frig
Și nu găsesc căldură nici în gând,
Iar dacă mă-încălesc și-n somn te strig
De țurțuri reci silabele se frâng

Se pierd cuvintele în fulgi de nea,
Cuvintele puține ce-au rămas,
Iar când din nori mai strălucește-o stea
Ne răscolește-acum, în ultim ceas

Ne răscolește vântul cenușiu
Cenușa a rămas din tot ce-a fost,
Să aprind focul iarăși, nu mai știu
Și nici nu știu dacă-ar avea vre-un rost...

Vă informăm că începând cu 7 februarie 2019, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov funcționează la adresa din strada Ernest Juvara, nr. 3 - 5, Sector 6, București, etajul 1, clădirea Consiliului Județean Ilfov.

Buftea

Omagiu Unirii Principatelor Române

La 23 ianuarie 2020, Centrul Cultural din orașul Buftea și Primăria Buftea au organizat evenimentul „24 Ianuarie - Unirea Principatelor Române”. Zeci de artiști tineri și entuziaști din toate instituțiile de învățământ ale orașului și sute de spectatori care au umplut sala până la refuz au marcat împlinirea a 161 de ani de la Unirea Principatelor Române sau „Mica Unire”, așa cum mai este cunoscută.

La 24 ianuarie 1859, deputații din Adunarea electivă de la București l-au ales domn al Țării Românești pe noul domnitor al Moldovei, unionistul Alexandru Ioan Cuza. Prin dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, Moldova și Țara Românească au devenit un singur stat. Peste doi ani, urma ca administrația lui Cuza să unifice instituțiile, iar Unirea devenea astfel una reală.

O sărbătoare a tuturor românilor

„Este o sărbătoare a tuturor românilor”, a spus Robert Nagy, directorul Centrului Cultural Buftea. Programul artistic a început cu interpretarea Corului Liceului Tehnologic „Barbu Știrbey” și Corului „Vis împlinit” al Palatului Copiilor, sub bagheta regizorală a profesoarei Gabriela Pieptea, care a cuprins piesele „Cântec de Unire” și „Doamne ocrotește-i pe români”. Au urmat elevii clasei I de la Școala Gimnazială nr. 1, aflați sub îndrumarea învățătoarei Stroe, care au prezentat un dans din Moldova. Poezia „Ce-ți doresc eu ție dulce Românie” de Mihai Eminescu a fost recitată de Matei Roșu, de la Grădinița „Rază de soare” (grupa mare; coordonator educatoarea Viorica Dumitru). Cu un dans tematic plin de energie au încântat privirile

spectatorilor cei mai mici membri ai școlii de dans modern „Hany Dance Studio”, aflați sub atenta îndrumare a Dianei Soare, fostă campioană națională la gimnastică ritmică. Elevii clasei a IV-a D de la Școala Gimnazială Nr. 1 au cântat „Avem o țară”, iar elevele au recitat poezia „România mea”, coordonați fiind de învățătoarea Laura Feraru. Avântați au intrat în scenă elevii clasei a IV-a a Școlii Gimnaziale nr.1, aflați sub îndrumarea învățătoarei Andreea Burtea, dansând „Călușul”. Prof. Geovana Boca a dirijat Corul „Armonia” al

Școlii Gimnaziale nr. 2, interpretând cântecele „Hora la români” și „Cât trăim pe acest pământ”. Prof. Daniela Mândroc și-a condus în scenă Ansamblul de dansuri „Doina Ilfovului”, prezentându-ne „Ciuleandra” și „Suita mixtă din Oltenia” (coregrafia Valentin Rogojinaru). Poezia „Nu-s vinovat față de țara mea” de Andrei Ciurunga a fost recitată de Aimee Ștefan, elevă în clasa a I C de la Școala Gimnazială nr.1 (învățătoare Valentina Ioniță). A urmat un dans modern interpretat de grupa mare a Școlii „Honey Dans Studio”, iar eleva Alexandra Dumitru din clasa a VI-a a Școlii Gimnaziale nr. 3 a recitat poezia „Acolo este țara mea” de Ioan Nenitescu. Livia Oprea, profesor coordonator al formației de dansuri „Lucky Stars” de la Palatul Copiilor, a pregătit un dans popular stilizat

pe melodia „Lie Ciocărlie”. Corul „Anghelos” compus de elevi ai Școlilor Gimnaziale nr.1 și nr. 3, coordonați de prof. Cristian Tănase, a interpretat un colaj de cântece patriotice compus din „Cântec de libertate”, „Cântă cucu-n Bucovina” și „Basarabie frumoasă”. A urmat cu recitarea unui poem Andreea Lăcătușu, elevă în clasa a V-a la Școala Gimnazială nr. 3. Surorile Erika și Rebeka Chivu din echipa „Honey Dans Studio” au interpretat un dans cu care au câștigat numeroase premii la concursurile unde a mai fost prezentat. În încheiere, frații Ruxandra și Bogdan Dinu, membri ai Corului de Copii Radio și elevi în clasele a VII-a și a VIII-a la Școala Gimnazială nr.1, au interpretat „Pe al nostru steag” și „Eroi au fost”. Cei prezenți au răsplătit acest spectacol omagial cu nenumărate aplauze și ovații, la scenă deschisă. Din boxe se auzeau versurile cunoscute ale marelui poet Vasile Alecsandri: „Hai să dăm mână cu mână, / Cei cu inima română, / Să-nvârtim hora frăției / Pe pământul României”... ■

George V. GRIGORE

Grăducul din Cocioc/Periș

George V. GRIGORE

În cadrul Proiectului cultural „Acțiuni de cercetare, inventariere a obiectivelor de patrimoniu material și imaterial, în vederea realizării Monografiei Județului Ilfov”, desfășurat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Institutul Național al Patrimoniului, Protoieria Nord și Sud Ilfov, Centrele Culturale Ilfov și realizat de Asociația Gașpar, Baltazar&Melchior/Școala de la Piscu, în perioada mai-decembrie 2019 au fost identificate valori culturale, materiale și imateriale, meșteșugărești și arhitecturale, în diferite localități din județ. Printre acestea putem aminti aceste acareturi gospodărești din lemn. Dacă priviți fotografiile, puteți să ne spuneți ce se ascunde sub foile mari de tablă? Este vorba despre o construcție țărănească veche, o anexă gospodărească dintre cele mai comune odinioară, dar o raritate pentru ziua de astăzi. Privind, putem să ne însușim o reală lecție de construit cu lemn și pământ a acestor spații protejate și totodată aerisite. Astfel de construcții au mai rezistat doar în foarte puține gospodării, locuite în general de vârstnici. Împuținarea în unele locuri până la dispariție a vitelor din satele ilfovene a dus și la schimbarea funcțiunilor construcțiilor gospodărești anexe. Aici, în

fotografii, puteți vedea un astfel de grădud de la Cocioc (comuna Periș, județul Ilfov). „Cocioc” este - după explicitarea dicționarului - o movilă de nămol vegetal amestecat cu bucăți de rădăcini de stuf și de papură (care formează mici insule plutitoare; plauri; grind), pe o baltă mică, izolată, în regiunea inundabilă a unei ape curgătoare, care nu-și poate împropăta apa. Comuna Periș (în trecut, numită chiar „Cocioc”) este o localitate în județul Ilfov, formată din satele Bălteni, Buriaș și Periș (reședința). Comuna se află în extremitatea nord-vestică a județului, la limitele cu județele Prahova și Dâmbovița, pe malul drept al râului Ialomița și pe ambele maluri ale râului Vlășia. Prin comună trece șoseaua județeană DJ 101B, care o leagă spre vest de Niculești și Butimanu (ambele în județul Dâmbovița; unde se termină în DN1A) și spre est de Snagov (unde se intersectează cu DN1), Gruiu, Nuci și mai departe în județul Ialomița de Rădulești, Maia și Adâncata. La Periș, din această șosea se ramifică DJ 101A, care duce spre nord în județul Prahova la Șirna, Cocorăștii Colț și Filipeștii de Târg (unde se termină în DN72). La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna purta numele de

Cocioc, făcea parte din plasa Snagov a județului Ilfov și era formată din satele Bălteni, Brătulești, Cocioc, Periș, Piscu, Piscu-Hereasca și Văleni-Buriașu, totalizând 2.447 de locuitori care trăiau în 612 case și 5 bordeie. Proprietățile funciare ale comunei aparțineau în principal Domeniilor Coroanei. În comună funcționau o povarnă, o moară de apă, o școală mixtă și trei biserici - la Bălteni, Cocioc și Piscu. În 1925, comuna era arondată plășii Buftea-Bucoveni a aceluiași județ, fiind formată din satele Bălteni, Brătulești, Cocioc, Periș, Piscu, Văleni și

Buriaș, cu 5.380 de locuitori în total. În anul 1950, comuna Cocioc a fost inclusă în raionul Căciulați și apoi (după 1960), în raionul Răcari al regiunii București. În 1968, a redevenit parte din județul Ilfov, cu această ocazie comuna fiind reorganizată. Astfel, satele Pârlita, Cocioc și Brătulești au fost comasate și incluse în satul Periș, care a devenit reședința comunei și a dat și numele acestora. În 1981, comuna Periș a fost transferată la Sectorul Agricol Ilfov. Astfel de anexe gospodărești erau odată întâlnite aproape în fiecare gospodărie, dar astăzi sunt rare și cu „parfum” de muzeu. ■

Povestea vasului de lut de la Afumați

Cu ocazia unor cercetări privind patrimoniu cultural-istoric din Afumați, am aflat de existența unui vas uriaș în gospodăria familiei lui Gheorghe Prodan, de 44 de ani, din Afumați. Acesta menționează că l-a pomenit de mic în curtea părintească, fiind adus de bunicul său Marian Prodan, născut în anul 1921. Bunicul fiind decedat, niciunul dintre membrii familie nu mai știe de proveniența vasului, doar că acesta a stat nefolosit zeci de ani uitat într-o margine a gospodăriei. Fiind voluminos, devenise incomod în gospodărie și urma să fie mărunțit pentru material de pavaj în curte. Acesta are dimensiuni apreciabile: 80 cm înălțime, 70 de cm diametrul în circumferința maximă și o greutate de peste 60 kg. De asemenea, volumul estimativ este de 50-60 litri. Este ornat la exterior cu brăuri circulare care îi întăresc rezistența. În zona gurii, primul brău este parțial desprins ieșind la iveală un decor linear sinuos incizat ceea ce mă face să cred că brăurile circulare au fost adăugate ulterior, după prelucrarea inițială. La prima vedere pare a fi un vas din ceramic de tip ornament pentru grădini sau parcuri publice realizat după modelul vaselor străvechi într-o unitate industrială sau meșteșugărească în urmă cu 50-100 de ani. Până la pronunțarea specialiștilor nu trebuie exclusă posibilitatea ca vasul de la Afumați să aibe o legătură directă cu vestigiile istorice de pe teritoriul localității, cum ar fi Manufactura de Postav a lui Șerban Cantacuzino, Conacul stolnicului Constantin Cantacuzino, Palatele de Vară sau Hanul lui Vodă Ipsilanti, Fabrica de Hârtie a lui Alexandru Moruzzi și nu în ultimul rând reședințele unor mari negustori aromâni, Dumba și Negropontes. Chiar dacă se va adevăra că această piesă nu are valoare istorică, existența în localitate a numeroase alte obiecte cu valoare patrimonială locală sau chiar națională impune necesitatea înființării unui muzeu local care să recupereze, să conserve și să promoveze valorile cultural-istorice ale localității Afumați. ■

Profesor Marius-Ovidiu Sebe

Strategia de Dezvoltare a Județului Ilfov, în dezbateri

Mediul de afaceri a fost consultat, la 5 februarie a.c., pentru elaborarea Strategiei de Dezvoltare a Județului Ilfov.

Documentul este realizat de experții Băncii Mondiale, la solicitarea Consiliului Județean Ilfov.

Marcel Heroiu, specialist senior Dezvoltare Urbană, Banca Mondială: „Zona București-Ilfov joacă un rol critic pentru economia românească. Regiunea București-Ilfov are un PIB pe cap de locuitor mai mare decât Madridul, Lisabona, Atena sau Berlin. București-Ilfov continuă să aibă o creștere mai rapidă decât alte capitale europene. Rata de creștere a regiunii este mai rapidă decât a Singapore în perioada de boom economic. Vrem să vedem ce e de făcut pentru a susține o asemenea rată de creștere“.

La sediul Băncii Mondiale și-au spus punctul de vedere manageri din peste 20 de companii și reprezentanți ai unor lanțuri hoteliere și asociații din zona educațională și culturală.

Roland Andor, Porsche: „Infrastructura e un element cheie, nu doar șosele, ci și toate cele aferente. Vorbim de trecerea în secolul 21 - digitalizare, alături de deschiderea autorităților - sunt singurele posibilități pentru a obține rezultatele dorite. Suntem pe drumul cel bun, dar mai avem multe de lucrat“.

Gabriel Anghel, Makita: „Noi suntem interesați de infrastructură care să permită conexiunea cu aglomerarea urbană, dar și de servicii publice sau publice și private în zonă - sănătate și educație. Această suprapunere a modului de abordare ne-a dat speranțe semnificative“.

Marian Petrache, președintele CJ Ilfov: „Strategia de Dezvoltare va însemna o listă de proiecte din care le vom alege pe cele pe care le vom finanța și implementa. Administrația își propune să contribuie la creșterea calității vieții. Creșterea calității vieții înseamnă servicii de mai bună calitate, care necesită investiții. Investițiile se fac numai cu bani. Relația noastră cu mediul de afaceri este esențială pentru creșterea calității vieții și pentru dezvoltarea acestui județ“. La 29 ianuarie a.c. a avut loc prima etapă

de consultări, cu primari, profesori, medici, reprezentanți ai direcțiilor de asistență socială și ai companiilor de utilitate publică.

Marcel Heroiu, expert BM: „Ilfovul este zona unde vor avea loc cele mai multe și cele mai mari investiții în infrastructură publică din România: autostrăzi, centuri, extinderi de rețele de metrou, aeroport, cea mai mare infrastructură de cercetare și de dezvoltare la Măgurele. Deciziile care se iau vor avea impact pe termen lung. București-Ilfov este una din regiunile cu cea mai rapidă creștere din Europa și din lume“.

Experții Băncii Mondiale includ observațiile oamenilor de afaceri, dar și pe cele primite de la primari, medici și profesori, în documentul pe care îl vor realiza la solicitarea CJ Ilfov.

În a doua jumătate a lunii martie Strategia de Dezvoltare va fi pusă în dezbateri publică pentru ca toate părțile interesate - cetățeni, ONG-uri, grupuri de acțiune locală - să știe ce conține și să poată formula propuneri de îmbunătățire. După dezbateri publică, Strategia de Dezvoltare va fi aprobată în ședința Consiliului Județean.

Actuala Strategie de Dezvoltare a Județului, „Orizont 2020“, elaborată în 2014, include, la Capitolul Cultură, pentru consolidarea competitivității ilfovene în contextul vecinătății cu municipiul București, elaborarea unui concept de valorificare a forturilor din jurul Bucureștiului, inventarierea și documentarea siturilor de patrimoniu natural și construit, reabilitarea siturilor de patrimoniu construit și introducerea lor în circuit turistic, reabilitarea și valorificarea culturală și turistică a Palatului Ghica din Căciulați și realizarea Parcului Mini România, un parc turistic în zona de nord a județului Ilfov ca poartă de intrare în România pentru promovarea obiectivelor turistice ale țării.

Activitatea socio-culturală la nivel local este, de asemenea, relevantă prin acțiunile derulate de primării la nivelul fiecărei localități, de Inspectoratul Școlar Județean și Casa Corpului Didactic. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

Campania de informare pentru învățământul dual, în linie dreaptă în județul Ilfov

Începe campania de promovare a învățământului dual! Primul pas este o analiză clară a nevoilor, a cerințelor și a provocărilor. Despre toate acestea au discutat, la 20 ianuarie a.c., la sediul Camerei de Comerț Româno-Germane oameni de afaceri, profesori și autorități. Învățământul dual este o formă de învățământ dedicată absolvenților de gimnaziu, organizată doar în parteneriat cu operatori economici. Cursurile durează trei ani, timp în care companiile asigură pregătirea practică a elevilor, burse de studii și alte cheltuieli necesare pentru formarea profesională. Fiecare elev din sistemul dual primește o bursă de 200 de lei de la stat, la care se adaugă alți cel puțin 200 de lei de la firma privată.

Laurențiu Lupu, Romcarton: „Oamenii pleacă la muncă în străinătate. Aici, în țară e nevoie de forță de muncă calificată. Am simțit nevoia să facem ceva“.

Răzvana Hânțilă, Mercedes Benz: „Există un deficit de electromecanici, electricieni, mecanici auto. Am vrea să intrăm în sistemul de învățământ dual pentru a găsi personal“.

Mircea Falan, Transmetal: „Noi avem nevoie de croitor în tablă. Am încercat să formăm copii ai angajaților. Acum căutăm o soluție pentru personal calificat. O să ajungem să colaborăm cu liceul din Dragomirești-Vale“.

Consiliul Județean este promotorul învățământului dual în județul Ilfov.

Președintele CJ Ilfov, **Marian Petrache**:

„Noi am descoperit că avem o nevoie și am apelat la cei mai buni - AHK. Dacă vrem ca acest sistem să aibă succes, e nevoie de mai multe modificări culturale. Trebuie să convingem mediul privat că autoritățile locale pot lucra în sprijinul lor. A doua modificare ține de părinți și de copii: trebuie să îi convingem că viitorul ar suna foarte bine dacă ar stăpâni o meserie“. Pentru implementarea noului sistem educațional, CJ Ilfov a încheiat un contract de consultanță cu AHK - Camera de Comerț Româno-Germană. Directorul general al AHK, **Sebastian Metz**:

„Promisiunea adresată copiilor și părinților este de a le oferi o formare profesională de înaltă calitate și un viitor în România. Considerăm dualul ca o șansă de a rămâne în România și de a avea perspective aici“.

Din acest an școlar există învățământ dual și în Ilfov, dar din cauza reticențelor părinților și a firmelor au fost înființate numai trei clase: două la Brănești și una la Buftea. În total sunt puțin peste 80 de elevi. Inspector școlar general al ISJ Ilfov, **Adriana Stoica**: „Județul Ilfov este atipic: este în jurul Bucureștiului. Trebuie să îmbunătățim calificările și să lucrăm și la transport, pentru ca elevii noștri să nu mai prefere Capitala“.

Până acum sunt solicitări pentru opt clase de dual - 165 de locuri - cu specializările mecanică, construcții, industrie alimentară, comerț, electronică și automatizări. Discuțiile cu firmele interesate de sistemul dual vor continua. Companiile interesate vor semna contracte de parteneriat cu școlile și cu autoritățile locale. Următorul pas va fi promovarea sistemului de învățământ în școli, în rândul elevilor și discuțiile cu părinții.

Lista cu liceele și specializările pentru învățământ dual va fi pusă la dispoziția elevilor de Inspectoratul Școlar Județean. La finalul lunii iunie elevii care vor la dual trebuie să ceară la secretariatul școlii lor o fișă de înscriere pe care să o completeze și să o ducă apoi la liceul unde vor să învețe, împreună cu actele de studii și cu cele de identitate. Firmele care sprijină învățământul dual pot alege să facă o selecție, în funcție de aptitudinile elevilor. La finalul celor trei ani de învățământ dual, elevii vor avea un loc de muncă. În paralel, ei se pot transfera în licee, pentru a da bacalaureatul și, mai apoi, să se înscrie și la o facultate. ■

Cristina ANGHELUȚĂ

„Toți pentru școală, școală pentru toți!” deviza Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila

George V. GRIGORE

Parcă profitând de această iarnă primăvă-
ratică și urmărind filele din calendarul
anului 2020 care au început să curgă pe
cărarea unidirecțională a timpului,
managerul și profesorul Ștefania Dumini-
că, împreună cu întreg colectivul profesoral al
Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu”, din
Chitila, au sărbătorit împlinirea a 58 de ani
de activitate, invitând profesorii, părinții și
comunitatea locală, în cadrul unui consiliu
profesoral festiv care a decurs sub inspirata
deviză „Toți pentru școală, școală pentru
toți!”.

A fost o întâlnire specială pentru toți
profesorii și elevii din toate școlile și
grădinițelor orașului, structuri arondate
celei gimnaziale amintite, dar și un bun
prilej de aducere aminte, de evocare a
anilor de învățură petrecuți pe băncile
Școlii „Ion Vișoiu” de mulți oameni
importanți ai comunității din Chitila.
Luând cuvântul, profesorul Ștefania
Duminiță, directorul Școlii Gimnaziale
„Prof. Ion Vișoiu”, a ținut să menționeze
faptul că porțile acestei unități de învăț-
mânt s-au deschis la 23 ianuarie 1962, iar
la 22 ianuarie 1962 s-a întrunit primul
consiliu pedagogic. Iar pentru că este
importantă aducerea aminte, în anul 2003
s-a decis sărbătorirea acestor două date.
Existând un sprijin real al autorităților
locale, al primarului orașului Chitila,
Emilian Oprea, dar și al viceprimarului
Costel Andrei, aceștia fiind foști elevi ai
școlii, sărbătorirea a avut loc anual, de
fiecare dată fiind și aceștia prezenți la
evenimentul devenit deja o tradiție în
comunitatea orașului Chitila.
Alexandrina Niță, director al Centrului

Județean pentru Conservarea și Promova-
rea Culturii Tradiționale Ilfov, a transmis
celor prezenți următorul mesaj: „Nu
întâmplător aniversarea zilelor Școlii
Gimnaziale *Ion Vișoiu* are loc pe 22-23
ianuarie, fiind o legătură importantă între
Ziua Culturii Naționale și a poetului nostru
nepereche, Mihai Eminescu, și aniversarea
Unirii Principatelor Române din 24
ianuarie 1859. Menirea acestei școli și a
profesorilor săi este de a promova tinerilor
și elevilor dragostea pentru cultură, istorie,
tradiții. Școala dumneavoastră este
guvernată de semnul zodiacal al Vărsăto-
rului, semnul cel mai umanist al zodiacului.
Vă urez La Mulți Ani și multe realizări
personale și profesionale!”

Au mai fost prezenți la eveniment
inspectorul școlar general adjunct prof. dr.
Cristina Petre Ghiță, inspectorul școlar
prof. dr. Daniela Barbu, inspectorul școlar
prof. Nicoleta Stănică, inspectorul școlar
prof. Rădița Mincu, Ana Maria Andrei -
președintele Consiliului Consultativ al
Părinților.

Cu toții au vorbit cu bucurie despre
însemnătatea acestei sărbători și, mai ales,
despre importanța școlii „Prof. Ion Vișoiu”,
în peisajul educațional ilfovean.

„Astăzi, 22 ianuarie, sărbătorim 58 de ani
de când în această școală s-a ținut primul
consiliu profesoral. Țin de fiecare dată să
reamintesc asta, pentru că este unul dintre
motivele pentru care am decis ca 22 și 23
ianuarie să fie zilele școlii. Pe 23 ianuarie
1962 a fost prima zi în care s-au desfășurat
cursuri în această clădire”, a subliniat, cu
mândrie, prof. Ștefania Duminiță. După
cuvintele alese care au lăudat evenimentul
și activitatea pedagogică a școlii, anul
acesta componenta culturală a programului
a aparținut grupului vocal-instrumental
Dorulețul, „un grup care face parte din
emblema noastră, a Școlii Gimnaziale *Prof.
Ion Vișoiu*, pe care, de vreo 30 de ani încoace,
dl. profesor Georgescu a tot păstrat-o. Din
păcate, a fost o perioadă în care domnul
profesor nu a putut veni și s-a observat că
activitatea artistică a rămas puțin în urmă
față de standardele pe care le aveam. Avem
astăzi actuali elevi, începători în ale
studiului la chitară și la nai, dar în același

timp, lucru cu care ne mândrim, avem și
foști absolvenți care nu se pot despărți de
acest grup, de ceea ce înseamnă el, și nu se
pot despărți de școala noastră”, a mai spus
cu emoție prof. Ștefania Duminiță.
Aplauzele care au urmat au demonstrat
calitatea evoluției artistice a tinerilor
muzicieni. Au urmat cei doi experți în
educație invitați, respectiv lect. univ. dr.
Oana Moșoiu, de la Facultatea de Psihologie
și Științele Educației din cadrul Universității
București și prof. Mirela Ștețco, de la „Teach
for Romania”. Temele prezentate au fost
despre „Curriculum bazat pe competențe:
de la intenție la implementare” și despre
„Nevoia de leadership în educație”.

**„Suntem singura școală
de stat din Ilfov cu elevi de 10
la Evaluarea Națională de trei
ani consecutiv”**

Mulțumind tuturor pentru participare și
implicare, prof. Ștefania Duminiță a ținut să
menționeze: „Astăzi au venit la eveniment,
să sărbătorească, profesori din toate cele
patru școli: Școala de Centru, *Ion Vișoiu*,
Eleonora Iliescu, *Ion Olteanu* și *Rudeni*.
Noi suntem un întreg, cu o singură
personalitate juridică și vrem să ținem
împreună. Școala *Ion Vișoiu* este școala *cu
de toate*. Mie așa îmi place să spun, pentru
că noi suntem singura școală de stat din
Ilfov cu elevi de 10 la Evaluarea Națională
de trei ani consecutivi. În acest moment, pe
trei niveluri de școlaritate avem 1.300 de
elevi, de la grădinița cu program normal
până la învățământul gimnazial”.
La așa rezultate bune nu putem decât să
felicitim cadrele didactice ale Școlii
Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu”, din Chitila
și să le urăm „La mulți ani și la mai multe
note de 10!” ■

Brănești

„Cărți frumoase, daruri prețioase“, la Casa Corpului Didactic Ilfov

George V. GRIGORE

La 17 ianuarie 2020, invitații și organizatorii au umplut micuța sală de evenimente de la Casa Corpului Didactic Ilfov situată în Brănești. Asta pentru că, an de an, luna ianuarie ne oferă prilejul unui nou început, iar printre multe sărbători ale începutului de an se numără și cea a culturii române. „În 15 ianuarie ne spunem La mulți ani și pentru ceea ce suntem datorită lui Eminescu. În 2020, la împlinirea a 170 de ani de la nașterea sa, vom avea un prilej fericit de a ne întâlni cu oameni care cred în viitorul culturii române, urându-i la unison: „La trecutu-ți mare, mare viitor!“ Așa scria pe invitația pe care am primit-o din partea Casei Corpului Didactic Ilfov care, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Asociația Culturală Brănești, a organizat evenimentul cultural intitulat „Cărți frumoase, daruri prețioase“, prilejuit de celebrarea Zilei Culturii Naționale și împlinirea a 170 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu, „Omul deplin al culturii române“. Întregul colectiv al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCT), coordonat de directorul Alexandrina Niță, a fost prezent la eveniment, oferind agende și calendare tuturor celor prezenți, din partea Consiliului Județean Ilfov.

Alexandrina Niță, director al CJCPCT Ilfov: „Numai împreună, unindu-ne forțele pentru a promova valorile autentice românești, dar și pe cele locale, putem să vorbim despre o cultură cu adevărat națională!“

Despre Ziua Culturii Naționale și universalitatea poetului nostru național Mihai Eminescu a vorbit cu pasiune Dumitru Copilu-Copillin, cercetător pasionat al operei eminesciene. Alexandrina Niță, director al CJCPCT Ilfov, a ținut să menționeze faptul că, numai împreună, unindu-ne forțele pentru a promova valorile autentice românești, dar și pe cele locale, putem să vorbim despre o cultură cu adevărat națională.

Programul care a urmat a cuprins o lansare de carte, respectiv volumul „Icoana“, autor Nică D. Lupu, intelectual de marcă al localității Brănești și al județului Ilfov.

Au mai luat cuvântul preotul Mihai Petrescu și inginerul Nicu Vulpe, fost elev al profesorului Nică D. Lupu. Eliza Roha, scriitoare, ne-a prezentat opiniile elogioase asupra întregii opere a lui Nică D. Lupu, dar și un eseu despre „dorul eminescian“. S-a vorbit, de asemenea, despre importanța culturii în istoria și evoluția unui popor, despre rolul culturii în educație și în formarea tineretului.

Biblioteca CCD Ilfov a primit volume valoroase din partea Editurii Betta, a directorului Nicolae Roșu, printre care ultimul număr al revistei „Arena Literară“.

„Editura Carpathia“ a oferit, la rândul său, în numele Asociației Culturale Române pentru Patrimoniu „Artur Silvestri“, al Mariane Brăescu Silvestri, manuscrisele celebrului istoric, precum și 70 de volume din biblioteca personală a acestuia. O prezență valoroasă a fost și regizorul Kiki Vasilescu, directorul Fundației „East Movie“, care a oferit tuturor DVD-ul cu filmul documentar „Biserici de lemn din România“,

realizat de Casa de Producție „East Movie“. Acest film a fost prezentat și la Roma, fiind nominalizat pentru categoriile „Cel mai bun documentar“ și „Cea mai bună imagine de film documentar“, la Festivalul „South East European Film Festival Los Angeles“ (SUA). În pauzele discursurilor prezentate de invitați, elevele de la Grupul Psaltic al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfânta Filofteia“, aflate sub atenta îndrumare a Mc. Director prof. dr. Mihaela Costache și Mc. Prof. coord. Monahia Anisia Catrina, responsabilă bibliotecii seminarului, au prezentat un emoționant moment lirico-poetic, iar elevii Școlii Gimnaziale nr. 1

din Brănești, cu emoție în glas, au recitat versuri din creația eminesciană.

Au mai fost prezenți la eveniment prof. dr. Cristina Petre - Ghiță, inspector școlar general adjunct al Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, prof. Mirela Filip, inspector școlar și prof. Victor Udrescu, inspector din partea Inspectoratului Școlar Județean Ilfov.

Evenimentul nu se putea încheia fără cuvântul organizatorilor, reprezentați de prof. dr. Florin Petrescu, director al CCD Ilfov, prof. Marius Ovidiu Sebe, președintele Asociației Culturale Brănești și Horia Petrescu, bibliotecar al CCD Ilfov. ■

George V. GRIGORE

Concert de „Ziua Culturii Naționale” la Centrul Cultural din Buftea

Primăria orașului Buftea și Centrul Cultural din localitate au organizat un moment de muzică și poezie prilejuit de sărbătorirea „Zilei Culturii Naționale și împlinirea a 170 de ani de la nașterea luceafărului poeziei românești”.

Manifestarea a început la orele 18.00 și s-a bucurat de prezența actriței Teatrului Mic din București - invitat special - Liliana Pană. Aceasta a recitat din lirica eminesciană, acompaniată la pian de Inna Oncescu („De ce nu-mi vii?”, „Floare albastră”, „Kamadeva”, „Floare albastră”, „Crăiasa din povești”, „O, rămâi”, „Trecut-au anii”, „Și dacă”, „La steaua”, „Revedere”).

Momente muzicale deosebite au mai susținut studenții, masteranzii și

absolvenții clasei de canto a conf. univ. dr. Claudia Codreanu, de la Universitatea Națională de Muzică din București. Dintre aceștia îi amintim pe Andrei Marinache (bariton; master an I) cu „Rugăciune” de Carmen Petra Basacopol, „Când perdeaua dragei mele” de Alfred Alessandrescu și „Revedere” de Aurel Eliade, pe Milița Pantin (soprană, anul I) cu „Foaia verde de secară” de Emil Montia și „A venit un lup din crâng” de Gh. Dima, pe Daniel Găină (tenor, master anul II) cu „Mândruța mea-i la față” de T. Brediceanu și „Lăsați-mă să cânt” de Gherase Dendrino, pe Claudia Marinescu (soprană, anul I), cu „Și dacă ramuri bat în geam” de Ghe. Dima și „Cântec de adormit Mitzura” de P. Constantinescu,

pe Andrei-Ovidiu Hâncu (bariton, master I), cu „Șapte babe blestемate” de Ion Runcu și „Veseli” de Pascal Benteoiu, pe Ana Radu (mezzosoprană, anul III), cu „Bade, pentru ochii tăi” de Tiberiu Brediceanu și „Bon jour!” de G. Enescu, pe Alexandra Cârstea (soprană, anul I), cu „Ochi albaștri-s dragălași” de Eduard Caudella și „Arie din opera Ana Lugojana” de Filaret Barbu, pe David Mărgineanu (bariton, anul I), cu „S-ar găti badea de nuntă” de E. Nicorescu și „Doi voinici” de P. Constantinescu, pe Mădălina Constantinescu (soprană, solistă la Opera Comică pentru Copii), cu „Aria Motanului din opera Motanul Încălțat” de C. Trăilescu și „Bălci în Aldebaran” de Felicia Donceanu, apoi în final, în duet cu Andrei Hâncu, „Lăsați-mă să cânt - Nu-i bai” de G. Dendrino.

Aplauzele și ovațiile numeroase au încheiat evenimentul care a reînمugurit în sufletele celor prezenți dragostea pentru poezie, pentru armonie și sensibilitate.

Printre spectatori au fost prezenți și membri ai colectivului Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, care au vibrat la cotele înalte ale momentului sărbătorit.

Intrarea a fost liberă pentru toți admiratorii universului eminescian și a culturii în general. ■

Mihaela Curea, medicul din Măgurele care colecționează costume populare

✍ George V. GRIGORE

Pentru a simți această rapsodie de toamnă autentic românească, trebuie să pășim pe covoarele de frunze ruginii luate de vânt spre orașul Măgurele.

Aici este locul unde își au sediile două cunoscute institute românești de cercetare în domeniul fizicii: Institutul de Fizică Atomică și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului.

Prima atestare documentară a localității datează din 1852, însă săpăturile arheologice au scos la iveală vestigii ale paleoliticului și neoliticului. În 1595, înaintea bătăliei de la Călugăreni, Mihai Viteazul și-a așezat tabăra la Măgurele. După luptele de la Călugăreni, turcii au prădat și satul Măgurele, locuitorii risipindu-se în pădurile din jur și în alte sate.

Aici, în orașul „de poveste”, trăiește un medic care deține una dintre cele mai impresionante colecții de costume populare din țară. Dr. Mihaela Curea se poate lăuda cu una dintre cele mai impresionante colecții de costume populare din România. Fiind medic nutriționist la bază, profesie pe care a practicat-o cu credință și pasiune timp de 40 de ani, la Spitalul Militar Central din București, unul dintre puținii nutriționiști români care au studiat sub îndrumarea profesorului dr. docent Iulian Mincu (considerat „părintele alimentației raționale”, fondatorul, în 1993, al Institutului Național de Nutriție și Boli Metabolice), distinsa doamnă și-a descoperit pasiunea pentru colecționarea de costume populare odată cu ieșirea la pensie.

Educația și deschiderea în gândire ar ajuta tânăra generație nu doar să cunoască, ci și să prețuiască la adevărata valoare simbolurile acestei națiuni

„Am fost întotdeauna o persoană care a gândit că tânăra generație merită o șansă. De aceea, chiar dacă puteam să ocup, până la împlinirea vârstei de 70 de ani, funcția pe care am avut-o atâtea vreme la Spitalul Militar Central, am ales să mă pensioneiez și să mă dedic acestei pasiuni și, în principal, studiului artei populare, a simbolisticii, a ceea ce ne definește ca popor creator de artă”, a explicat Mihaela Curea, într-un interviu acordat pentru publicația locală „Pro Măgurele”.

Deși dorința de a le colecționa a venit în ultimii ani, Mihaela Curea a moștenit dragostea și respectul pentru costumul

„la este o formă de manifestare a spiritului românesc“

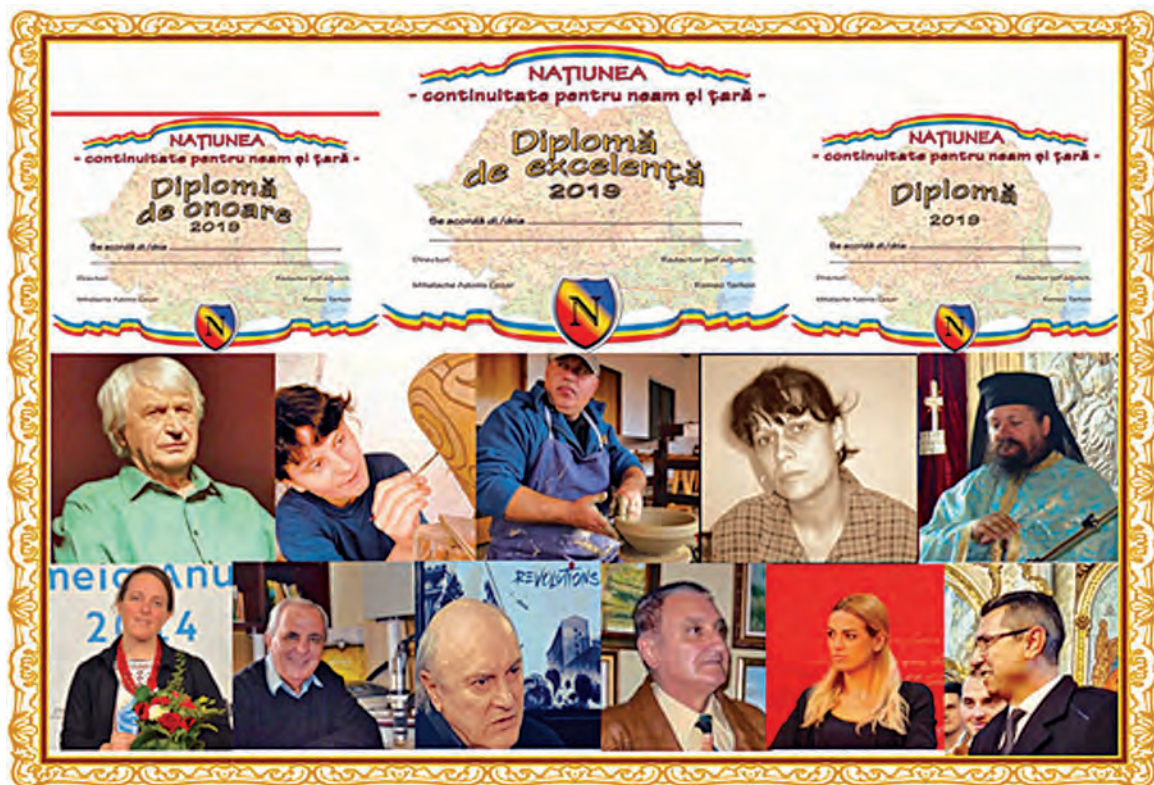
popular, pentru ie - piesa de rezistență a acestuia - de la străbunica sa, originară din Curtea de Argeș - „capitală” a etnografiei într-o zonă care a păstrat și a perpetuat cea mai bogată zestre culturală a acestui popor. Fiind o regalistă convinsă și admiratoare a reginelor Elena și Maria, dar și a Marthei Bibescu - care au prețuit și au purtat cu mândrie costumul popular românesc -, medicul Curea poartă și a purtat, la rândul-i, cu mândrie, ia românească nu doar la evenimente speciale, ci și la întâlniri oficiale sau în vacanțe, făcând astfel cunoscut și peste hotare un simbol național pentru introducerea căruia în patrimoniul UNESCO se luptă încă, „fără șanse”, după cum admite cu tristețe. Motivul: acestea au fost anulate, din păcate, de unii dintre aceia care nu au pus preț pe istoria, cultura și arta românească și au transformat un însemn național într-un produs de serie.

Este convinsă, însă, că educația și deschiderea în gândire ar ajuta tânăra generație nu doar să cunoască, ci și să prețuiască la adevărata valoare simbolurile acestei națiuni. Despre pasiunea sa deosebită, doamna Mihaela Curea ne mai spune următoarele: „De zece ani locuiesc în Măgurele, unde am ales să ne mutăm din centrul Capitalei, pentru că soțul meu era medic la Giurgiu și am gândit că astfel ar fi mai aproape de locul său de muncă. Acum, sunt încântată că, de Centenarul Marii Uniri, am avut ocazia să împărtășesc pasiunea mea cu oamenii de aici și, surprinzător, cu foarte mulți tineri de aici, expunând o parte din colecția mea la Primăria Măgurele. Am fost încântată să constat că oamenii de aici prețuiesc costumul național, simbolurile naționale, aceste simboluri care ne definesc ca popor. Am o colecție destul de mare, de peste 50-60 de costume populare, la care se adaugă nenumărate ii pe care nu am ajuns încă să le combin cu alte elemente de costum, pentru că, în cele mai multe cazuri, nu am găsit fota potrivită. Sunt o persoană care poartă ii toată vara. Și nu doar ie, ci și ie și fotă. Toate aceste ii sunt făcute din materiale - pânză ori batist - în casă și pe care modelul, simbolul popular, a fost pus cu acul, de mână, pe timp de iarnă, așa cum obișnuiau să facă

străbunii noștri. Pe de altă parte, străbunica provenea dintr-o zonă care a păstrat cea mai bogată zestre etnografică și culturală din România: Curtea de Argeș. Iar bunica mea a moștenit de la străbunica și, mai departe, mi-a lăsat mie moștenire, un costum popular și o serie de ii, toate cusute cu fir de aur, o adevărată bogăție. Pe atunci, era extrem de greu să obții un astfel de costum. În scrierile vremii se arată că, pe la 1920-1930, valoarea unui costum popular era egală cu salariul pe un an al unui angajat la stat. Ei bine, eu le-am păstrat, chiar le-am folosit din când în când (de Ziua Națională a iei, la alte evenimente). Asta, până acum 5-6 ani, când mă gândeam ce voi face când mă voi pensiona și, făcând curățenie printre haine și uitându-mă admirativ la bogăția moștenită - care pentru mine este inestimabilă - m-am gândit să colecționez costume populare”. Ca o adevărată primăvară este colecția de costume populare a doamnei Mirela Curea. Este o adevărată încântare să privești aceste minuni ieșite din mâinile harnice ale româncelor ce au pus în aceste creații suflet și dor, pe lângă culoare și desen. Așa erau îmbrăcate fetele, logodnicele, nevestele și bunicile noastre, de-a lungul a mii de ani. Simboluri ancestrale stau mute pe pânza suport, amintind de un alfabet pe care poate l-am uitat, sau pe care de abia acum ni-l aducem aminte, lăcrimând sensibil la decriptarea sa. ■

Istoricul de artă **Adriana Scripcariu** a primit „Diploma de onoare” din partea ziarului **Națiunea**

La 7 ianuarie 2020, redacția ziarului Națiunea a anunțat personalitățile care vor primi „Diplomele Națiunii”, acordate în fiecare an de Grupul de presă Alcero. Dincolo de continuarea unei tradiții, acest fapt reprezintă o modestă recunoaștere a contribuției aduse la preservarea și îmbogățirea noastră culturală de către personalități consacrate, dar și de tineri în plină afirmare, pentru dedicația și devotamentul în punerea în evidență, recuperarea, restaurarea, semnalarea și promovarea unor artefacte și tradiții demne de filonul de românism al continuității pentru Neam și Țară. Diplomele au fost acordate astfel:

Diplomă de excelență

Emil Boroghina, creatorul și directorul Festivalului Internațional Shakespeare, reper național și internațional în arta spectacolului și managementul teatral;

Ionela Mihuleac, pentru activitatea de artist ceramist, dar și de coordonator de proiecte și tabere de artă meșteșugărească, precum și inițierea și susținerea de ateliere pentru preservarea și promovarea culturii Cucuteni;

Mihai Biscu, ambasador meșteșugar al lutului, unul dintre salvatorii arhetipului ceramicii de Horezu;

Cristina Petcu, expert restaurare hârtie, corp carte, legătorie și documente grafice, pentru reîntronizarea muzeografică a volumului de patrimoniu „Divizia a VII-a la Budapesta, septembrie - octombrie 1919”.

Diplomă de onoare

Maria Cristina Drăgan, în memoriam, pentru întreaga activitate culturală și de manage-

ment în media, pentru zecile de volume coordonate ca redactor de carte al Editurii Națiunea;

Marin Cărciumaru, coordonatorul echipei de cercetare care a descoperit, la Piatra Neamț, cea mai veche statueta preistorică de tip „Venus” din România;

Adriana Scripcariu, istoric de artă, pentru conceptul de carte și coordonarea volumului „Patrimoniul UNESCO din România pe înțelesul tuturor”;

Protosingher Antonie Liță, starețul Mănăstirii „Sfântul Pantelimon” din Siliștea Gumești, pentru dărnicia sufletească pusă zidurile unei foste cazemate militare a unui binecuvântat lăcaș de cult.

Diplomă

Claudiu Iordache, pentru demnitatea de a acuza public falsurile istoriografice produse de anumiți „cercetători” ai Revoluției Române;

Al. Florin Țene, pentru volumul „Sens și Contrasens în înțelepciunile pentru ziariști”;

Nicoleta Marilena Dumitru, pentru volumul de debut „Am plâns, am sperat...” (poezie);

Vasile Rus, maestru dirijor, coordonatorul grupului „Feciorii colindători din Sănicolaul Mic”, pentru dedicația în preservarea tradițiilor românești.

Adriana Scripcariu scrie manuale de patrimoniu cultural și conduce Școala Primară Agatonia de la Piscu

Declarată „Femeia anului 2014” de revista „Avantaj”, născută în 1978, istoricul de artă Adriana Scripcariu a absolvit secția de Istorie și Teoria Artei la Universitatea Națională de Arte din București în anul 2001 și apoi studii postuniversitare. Din 2001 este căsătorită cu sculptorul Virgil Scripcariu, iar Dumnezeu le-a dăruit șase copii.

În 2005 a înființat, împreună cu soțul, Asociația „Gaspar, Baltasar & Melchior”/Școala de la Piscu, o asociație cu scopuri cultural-educative care și-a asumat misiunea de a contribui la formarea generațiilor tinere pentru cunoașterea și prețuirea patrimoniului cultural-național. Adriana Scripcariu scrie manuale de patrimoniu cultural și conduce Școala Primară Agatonia

Piscu (România) și Țigănești (Republica Moldova) Povestea unei înfrățiri de succes continuă în 2020

La mijlocul Sărbătorilor de iarnă, când timpul este mai îngăduitor cu noi și pare suspendat, Școala de la Piscu vă invită să explorați site-ul tiganesti.piscu.ro, un „concentrat” de evenimente din tot ce s-a întâmplat la Țigănești, în Republica Moldova, în anii 2018 și 2019, ca „fructe ale înfrățirii” cu satul Piscu, comuna Ciolpani/Ilfov din România. Dacă veți aborda această adresă, veți găsi povești de viață, peisaje de sat, obiceiuri vechi, documente etnologice și antropologice adunate din această comunitate basarabeană. De asemenea, puteți descărca de aici și primele trei numere ale publicației sătești „Țigăneștiu nostru”, „frate” al jurnalului „Piscu nostru”. În 2020, acțiunile care au fost demarcat și create împreună vor continua într-un an sărbătoresc.

„Țigănești - Piscu - Țigănești 600” este titlul celei de-a treia ediții a proiectului nostru, pentru anul în care vom sărbători împreună 600 de ani de la prima menționare documentară a satului Țigănești, ne comunică Adriana și Virgil Scripcariu, promotorii acestor activități culturale nepereche.

„Țigănești-Piscu-Țigănești” este un proiect cultural co-finanțat de AFCN și realizat de Asociația Gaspar, Baltasar & Melchior/ Școala de la Piscu în colaborare cu Primăria și Gimnaziul Țigănești/ Strășeni (Republica Moldova), Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău, Muzeul Național al Țăranului Român și Primăria Ciolpani. ■

din satul Piscu, în Ciolpani/Ilfov. Printre cărțile apărute putem menționa volumul „Patrimoniul UNESCO din România pe înțelesul tuturor”. Confirmarea adevăratelor valori românești

rămâne una dintre principalele direcții promovate de Grupul de presă Alcero și de colectivul redacțional al ziarului Națiunea, cărora le mulțumim pe această cale și le dorim viață lungă! ■

CORBEANCA

o așezare blagoslovită de Dumnezeu

Corbeanca este o comună din Ilfov, formată din satele Corbeanca (reședința), Ostratu, Petrești și Tamași. Numele e posibil să vină de la pasărea semirăpitoare, omnivoră, din familia corvidelor, cu pene negre, lucioase, cioc și picioare puternice, cunoscută drept corb.

Există un simbolism al acestei păsări dotată cu o inteligență neașteptată și considerată a trăi 300 de ani. Câmpul semantic pe care tindem să-l asociem acestei specii este unul care nu o încadrează în categoria „ființelor luminoase”. Multe superstiții s-au ivit ca urmare a apariției constante a corbului pe câmpul de bătălie, când devorează rămășițele soldaților uciși. Un semn al morții, distrugerii, macabrului, războiului, un purtător al întinericului și umbrei...

Tradițiile șamanice pun, însă, mare accent pe aspectele pozitive ale păsării misterioase. Științific vorbind, sunt creaturi inteligente, capabile să-și construiască propriile instrumente, să le folosească și să utilizeze mai multe tipuri în funcție de scop. Studiile comparate de credințe arată că simbolismul negativ al corbului este de dată recentă și limitat la spațiul european. Nenorocirile pe care le-ar prevesti se mai regăsesc sporadic în Mahabharata, dar aproape peste tot în Orient, ca și în Occident, simbolismul este pozitiv. Cuvântul celtic pentru corb este „bran” de aici și localitatea Bran, cu castelul aferent. El înseamnă protecție, inițiere și vindecare, precum și purtător de înțelepciune. Locuitorii din Cornwall își închipuiau că zborul unui corb deasupra unei case aducea noroc și cine omora făptura magică avea să sufere îngrozitor.

Eroul Bran îl desemnează pe păstrătorul memoriei ancestrale, pe înțeleptul suprem. Asta cu atât mai mult cu cât capul său, recipient al inteligenței, a fost îngropat în sacral munte alb londonez. Corbii

încă se mai perindă pe acolo, în Turnul Londrei, și se crede că mențin vie inteligența lui Bran.

Corbul, noroc și spirit protector, vestitor al biruințelor și semn al virtuții

Unele tradiții gallice culese de Pseudo-Plutarh relatează că un stol de corbi a indicat locul unde urma să fie întemeiat orașul Lugdunum/Lyon. Zeița războinică Bodb poartă nume de cioară (cea neagră - legătură cu legendarul Negru Vodă). Un rol important joacă și în povestirea galică „Visul lui Ronabwy”, când corbii lui Owein, după ce sunt masacrați de soldații lui Arthur, le aplică o pedeapsă soldaților. Corbii sunt declarați mesagerii și partenerii zeilor. Astfel corbii sunt și tovarășii lui Wotan, stând așezați pe tronul său. Unul este *Huginn*, spiritul, celălalt este *Muninn*, memoria. Cei doi ar reprezenta principiul creației, spre deosebire de lupii lui Odin care ar fi principiul distrugerii. Odin îi trimitea în fiecare zi să scruteze împrejurimile, după care aceștia se întorceau la el împărtășindu-i informațiile adunate. Valkyriile se puteau prefăce și ele în corbi. Mesageri ai zeilor, cu capacitate profetică, au un rol fundamental în practicile șamanice. În Edda poetică, în poemul „Grimnismal”, chiar și Wotan apare în ipostaza de zeu-corb. Capacitatea lui Odin de a-și trimite gândul și mintea departe s-ar putea lega de călătoria pe care o săvârșesc șamanii când sunt în transă, de unde și temerea că cei doi corbi nu s-ar mai întoarce.

Simbolismul corbului în lumea germanică include și „stindardul corvin”, un steag țesut de așa natură încât la fluturarea sa în aer să pară ca și cum ar imita zborul păsării (steagul negru). De asemenea Huginn și Muninn invocă și conceptele de „fylgja” (metamorfoză, noroc și spirit protector) sau „hamingja” (dublul

fantomatic al unei persoane - umbra - îngerul păzitor). Și grecii și romanii subliniază același simbolism pozitiv întâlnit până acum. Este animalul solar al lui Apollo, dar îl regăsim și pe lângă Athena. Apollo apreciază animalul pentru locvacitatea și istețimea sa. După Strabon, corbii sunt cei care stabilesc amplasarea centrului lumii la Delphi, ca mesageri ai zeilor înzestrați cu funcții profetice. Nu sunt departe nici de zeul Mithra, deținând și puterea de a conjura piaza rea. Unele legende greco-romane povestesc că toți corbii erau odinioară albi. Dar din cauza incapacității sale de a păstra un secret, Apollo blestemă făptura înnegriindu-i penele. Mai avem o versiune care spune că Athena a înlocuit corbul cu bufnița tot din aceeași cauză. China și Japonia îl înzestrează cu grațitudinea filială, datorită grijii puilor față de părinți, element privit ca o restaurare a ordinii sociale.

În Japonia este atât simbol al dragostei familiale, cât și vestitor al biruințelor și semn al virtuții. De multe ori îl întâlnim ca animal solar, de culoarea roșie. O legendă spune că zece corbi (simbol al lui IO) și-au luat zborul de pe rugii de mure ai Levantului ca să aducă lumină lumii, dar Yi, Bunul Arcaș, îi doboară pe nouă dintre ei, altfel lumea ar fi ars. În timpul dinastiei Han pietrele sculptate înfățișează un corb cu trei gheare în mijlocul soarelui. Poate fi un simbol al principiului yang, iar cele trei gheare invocă simbolismul solar, cu răsărit, zenit și apus. În folclorul nativilor americani se pune accent pe talentul lui „corvus corax” de a se metamorfoza, simbolizând schimbarea. Așa-numiții vraci îl conjură în ritualuri variate pentru a clarifica viziunile, pentru că ceea ce se vede cu ochiul fizic nu reprezintă neapărat realitatea, iar corbul poate oferi lămuriri. Animal magic și purtător de mesaje

divine, corbul își împărtășește cunoașterea doar cu cei demni de ea. Este și un animal care vindecă. Tezaur de secrete, asistă la revelarea propriilor noastre gânduri ascunse, la acceptarea unor adevăruri refulate și la armonizarea finite umane. Când apărea corbul se deschidea cale de acces către Marele Mister, ceea producea o modificare pozitivă de conștiință. Corbul este cel care a adus lumina în lume și a creat o parte din Pământul-Mamă.

Scurt istoric

Comuna Corbeanca este o așezare blagoslovită de Dumnezeu cu un peisaj unic în Ilfov. Salba de lacuri străjuită de păduri care amintesc de vestiții Codri ai Vlăsiei, relieful unduios ca valurile mării, fac din Corbeanca unul dintre cele mai frumoase locuri din județ. Că este așa o dovedește numărul mare de bucureșteni care, în ultimii 25 de ani, s-au stabilit aici. Aproape 1.000 de oameni, pe an, aleg să se mute în Corbeanca, după cum au constatat autoritățile locale. Localitatea se află pe malurile râului Cociovaliștea, care izvorăște din vestul comunei în pădurea Valea Mocanului. Prin comună trece DJ 101, care o leagă spre vest de Buftea (unde se termină în DN 1A) și spre est de Balotești (unde se intersectează cu DN1), Moara Vlăsiei și mai departe în județul Ialomița de Fierbinți-Târg și Jilavele (unde se termină în DN1D). Conform recensământului din 2011, populația comunei se ridica la 7.072 de locuitori.

La sfârșitul secolului al XIX-lea,

comuna făcea parte din plasa Snagov a județului Ilfov, fiind formată din satele Corbeanca, Mechioaia, Ostratu, Oracu, Tamași și Sărindeanca, totalizând 1.114 locuitori și 254 de case. Aici funcționau o școală mixtă și trei biserici. În 1925, comuna se afla în plasa Buftea-Bucoveni a aceluiași județ, fiind formată din satele Corbeanca, Mecheaia, Ostratu, Oracu, Cornești și Tamași, având 1288 de locuitori. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul Căciulați și apoi (după 1960) în raionul Buftea din regiunea București, iar în 1968 a redevenit parte a județului Ilfov. În 1981, Corbeanca a devenit parte a Sectorului Agricol Ilfov, cu această ocazie satul Oracu fiind inclus în satul Ostratu, iar satul Mechioaia (Mecheaia) în satul Corbeanca, ele dispărând din lista localităților. Tot atunci, la Corbeanca s-a transferat și satul Petrești (fost Popești-Petrești) care anterior făcuse parte din comuna Balotești. În 1998, Sectorul Agricol Ilfov a devenit actualul județ Ilfov. Stema localității Corbeanca are forma unui scut triunghiular, cu marginile rotunjite. În fundal de azur, o pasăre de pradă (uliu) cu zborul luat spre dreapta, de aur. În vârful scutului un brâu undat de argint, plasat în fundal zidit

roșu, terminat cu o filieră de argint. Scutul este timbrat cu o coroană murală cu un turn corespunzător rangului localității. **Simbolistica: Uliul**, cu zborul luat spre dreapta, este o imagine simbolică a năzuinței spre înălțimi, spre progres. Este simbol solar și are conotații legate de ideea de forță și afirmare. Uliul este asociat cu vânătorii, fiind o pasăre de pradă frecvent întâlnită în Câmpia Română. Din acest punct de vedere este legat de potențialul cinegetic al zonei, bogată în păduri rămase în urma secularului Codru al Vlăsiei. Potențialul de dezvoltare al comunei este redat de **câmpul zidit** care atestă explozia edilitară din ultimii ani, comuna Corbeanca fiind recunoscută în principal ca zonă rezidențială. **Brâul undat** reprezintă râul Cocioaliștea, care alături de păduri oferă localității un cadru natural de excepție, prin calitatea mediului și biodiversitate. Culorile alese sunt în armonie cu simbolistica stemei, toate având conotații legate de forță, progres, bogăție și dorință de prosperitate.

Prima atestare a localității - 1750

Patru obiective din comună sunt incluse în lista monumentelor istorice de interes local din Ilfov. Două sunt situri arheologice - așezarea de la „blocurile de specialiști” din Corbeanca, de pe malul drept al Cocioaliștei, datând din secolele al III-lea - al IV-lea e.n și situl de la fosta stație de pompare din același sat, cuprinzând așezări din Epoca Bronzului, epoca geto-dacă (secolele al II-lea - I î.Hr.), secolele al V-lea - al VI-lea, secolul al X-lea și secolul al XVIII-lea. Celelalte două sunt monumente de arhitectură, acestea fiind biserica „Buna Vestire” din Corbeanca, datând din 1819 și biserica „Sfinții Mihail și Gavriil” din Petrești, datând din 1820. Prima atestare documentară a localității datează din 1750. La distanță de trei km de DN1, Corbeanca era întretăiată la „Hanul Mocanului” de vechiul drum de poștă care unea Bucureștii de Ploiești și care trecea prin satele Ostratul și Oracul. De-a lungul acestui drum

oamenii au tăiat largi coridoare care s-au întins, reducând masivele păduroase la niște insule pierdute între arături. Paralel cu vechiul drum a fost deschis un nou drum al Ploieștilor care până la sfârșitul secolului al XIX-lea străbătea inima pădurii Vlăsiei. Corbeanca păstrează și astăzi din plin urmele acestui vestit codru al Vlăsiei, prin existența celor șapte păduri așezate atât în interiorul, cât și în exteriorul ei. Biserica „Buna Vestire” din Corbeanca (str. Primăriei) este un adevărat loc de pelerinaj. Deși nu se evidențiază prin mărime și podoabe, biserica te îndeamnă la respect față de semeni și te încarcă de dragoste. Este o bisericuță de suflet. Clasăta ca monument de arhitectură, biserica datează 1819. Biserica are formă de corabie, cu o turlă și o absidă semirotundă pe interior și poligonală pe exterior. Pereții din cărămidă au grosimea de un metru, iar cei care au contribuit la construcția acesteia, după cum reiese din pisanie, au fost boierul Ștefan Vornicul și boierul Nicolae (proprietari de moșii la acea vreme). Cutremurul din 1977 a deteriorat structura de rezistență. Un an mai târziu s-au făcut reparații, consolidări, s-a construit cerdacul și s-a schimbat acoperișul. Din cauza lipsei de fonduri materiale, biserica a aparținut Parohiei Săftica până în 2008, an în care a devenit parohie sub conducerea preotului paroh Cristian Mihai Burcea. Între anii 1999 și 2002, profesorul Nicolae Sava a restaurat pictura bisericii realizată în tehnica frescă (în ulei), în stil bizantin, combinat cu cel neorealism. În lăcaș se găsește un tablou care înfățișează familia Ogradeni, respectiv Ștefan, soția și cei trei copii ai acestora, iar iconostasul bisericii este decorat cu trei registre de icoane. Pe lângă restaurările care s-au făcut în ultima perioadă, biserica a mai fost dotată, printre altele, cu obiecte de cult și s-a refăcut împrejmuirea. Biserica din Petrești are hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, a fost construită în 1820 și refăcută după 1977. Este o biserică construită în plan treplat de dimensiuni mici, dar armonioasă, cu abside semicirculare la altar și laterale, o turlă octogonală pe naos, pridvor deschis cu patru

stâlpi tronconici.

Este monument istoric declarat cu codul IF-II-a-B-15303.

Un alt lăcaș este Biserica Baptistă din Tâmași.

Ca unități de educație, avem în Corbeanca, Grădinița Tamași, unde învață 127 de copii, Grădinița Anastasya în satul Corbeanca și After school Școala Corbeanca. Sunt și două școli gimnaziale.

Centrul Cultural Corbeanca este în curs de realizare. Acesta va permite comunității să aibă acces la evenimente culturale, conferințe, spectacole și să poată organiza întâlniri cu membrii comunei. Centrul cultural va avea o sală de spectacole cu 250 de locuri, foaier și anexe, cabine tehnice dar și săli de conferințe, spațiu de expoziții, centru de informare, săli de activități (cercuri), spațiu de bibliotecă, mediatecă etc.

Pe teritoriul comunei se află Policlinica Cardiorec - Centru de Prevenție și Recuperare Cardiovasculară, care dispune de 50 de paturi în camere climatizate de 1, 2 sau 3 persoane. În incinta policlinicii funcționează două cabinete cu medici de familie. Comuna Corbeanca a acordat finanțare nerambursabilă, în cadrul programului de utilitate publică „Sportul pentru toți”, Asociației „Club Sportiv Corbeanca”. Printre realizările sportivilor din cadrul secțiilor de fotbal, handbal fete, karate, aikido, dans, scrimă, gimnastică, ale A.C.S. Corbeanca se numără

participarea acestora la competiții sportive desfășurate la nivel local, județean și municipal unde au reușit să obțină clasarea pe primele locuri. În afară de acestea, ACS Corbeanca în parteneriat cu Patinoarul Ion Țiriac din Otopeni organizează cursuri gratuite de patinaj și hochei, destinate copiilor cu vârste între patru și opt ani. Cursurile se țin la Patinoarul Ion Țiriac din Otopeni și se adresează copiilor din Corbeanca. Deplasarea se face de două ori pe săptămână cu mașinile din dotarea școlilor și sub supravegherea unui cadru didactic desemnat de conducerea școlii. Copiii beneficiază în mod gratuit de instructor, patine și căști de protecție.

De precizat faptul că ACS Corbeanca a câștigat ediția din anul 2016 a „Cupei DJTS Ilfov-Corbeanca” la handbal, sub îndrumarea profesorului Alin Fotache. De asemenea, în palmaresul sportivilor din Corbeanca putem trece „Cupa 1 Iunie” la Gimnastică din anul 2016, când au participat 130 de copii de la patru cluburi sportive - ACS Corbeanca, International Gymnastics Club din Otopeni, CS Dinamo și CSS Dinamo. Cursurile de gimnastică au loc sub îndrumarea profesorului Doina Băzăianu.

Virgil Sălișcan este antrenor de scrimă la Asociația Club Sportiv Corbeanca. Acesta este un scrimer român, specializat pe floretă, care a participat la Jocurile Olimpice din 2008 de la Beijing. Este de șase ori campion național în perioada 2004 - 2013, a cucerit o medalie de bronz la Campionatul European pentru Juniori din 2002 de la Congeliano și a ajuns în sferturile de finală la Campionatul Mondial pentru Juniori din 2003 de la Trapani. În același an, a început să participe la marele competiții

internaționale la categoria de seniori. S-a calificat la proba de floretă individual la Jocurile Olimpice din 2008

după ce a încheiat în primii trei clasări la turneul de calificare olimpic de la Bratislava.

Ca loc de divertisment este Parcul Corbeanca, amenajat pe 29.987 mp, în asociere cu Consiliul Județean Ilfov.

Pe teritoriul comunei funcționează Complexul „Pescarium”, un loc pentru pescuit, situat pe malul lacului Corbeanca. Balta este întinsă pe 22 de hectare, cu o densitate destul de mare. Speciile de pești din balta Corbeanca Pescarium sunt somn, cteno, caras, crap. Tot aici se află „Club Cortina”, primul club de evenimente corporative din România, creat pe suportul oferit de locația fostei proprietăți a omului de afaceri Cristian Țânțăreanu. Clădirea este așezată pe malul lacului, în centrul unei grădini care se întinde pe o suprafață de aproape un hectar.

Tezaurul monetar getic de la Petrești

Nu în ultimul rând, la Petrești a fost descoperit un tezaur monetar getic din argint în condiții rămase necunoscute. El se află în Colecția George Severeanu și poate fi văzut în vitrinele expoziționale

ale acestui muzeu bucureștean. Toate cele 149 monede sunt datate din a doua jumătate a secolului al II-lea î.Hr. și începutul secolului I î.Hr., specifice regiunii dintre Dunăre și Carpați, din argint, greutatea lor fiind între 6 și 9 grame/bucată. Monedele sunt de tip „Adâncata” și de tip „Vârteju-București”. Tezaurul monetar getic de la Petrești este o dovadă clară a forței regatului antic al marelui rege Burebista și a prosperității timpurilor sale. ■

George V. GRIGORE

Surse:
wikipedia.org; ziarulnatiunea.ro;
ghidulprimariilor.ro;
enciclopediaromaniei.ro

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Unirii Principatelor, organizată de CCD Ilfov în colaborare cu Asociația Culturală Brănești, am prezentat portretul unui important participant și făuritor al realizării Unirii, col. Nicolae Pisoschi. Nicolae Pisoschi a fost un membru marcant al „generației Revoluției de la 1848”. S-a născut în 1816, într-o familie de boieri de mijloc moldoveni și era fiul spătarului Costache Pisoschi și al

Unul de-ai noștri... Nicolae Pisoschi

Prof. dr. Florin PETRESCU

Marghioalei, din marea familie botoșăneană Brănișteanu. Ca un tânăr emancipat, Nicolae Pisoschi nu a continuat tradiția boierească a familiei sale, și-a luat Bacalaureatul la Paris și a fost printre primii tineri care s-au înrolat în renăscută oștire a Moldovei după Tratatul de la Adrianopol din 1828. A urmat cursurile școlii militare de la Iași, unde l-a cunoscut pe Alexandru Ioan Cuza, „fratele său de arme”, cum apare în mărturiile contemporanilor. După eșecul Revoluției de la 1848 din Moldova, Nicolae Pisoschi s-a refugiat la Cernăuți. Prezența sa la graniță este pomenită de un raport grăniceresc: „A intrat în Bucovina Nicolae Pisoschi, holtei de 32 de ani”.

Deceniul care a urmat a fost decisiv pentru realizarea obiectivului „generației 1848” Unirea Principatelor. Congresul de Pace de la Paris din 1856 a declanșat evenimente care vor duce la realizarea Unirii din 1859 și a celorlalte țeluri naționale - modernizare, drepturi, independență și unire. Colonelul Nicolae Pisoschi a avut un rol decisiv atât în nominalizarea lui Al. I. Cuza la Domnia Moldovei din partea „partidei naționale”, cât și în alegerea acestuia ca Domn al Moldovei. La întâlnirea din 3

ianuarie membrii Partidei Naționale se certau pe nominalizări și nu reușeau să ajungă la un candidat unic. Colonelul Nicolae Pisoschi a ridicat vocea și a cerut să se facă liniște după care l-a propus pe Alexandru Ioan Cuza ca domnitor. Fără un cuvânt, a tras sabia din teacă: „Dacă nu-l alegeți pe Cuza domn, eu vă tai pe toți aici! Ați înțeles? De aici, nu iese nimeni ne betegit dacă nu alege cum spun eu!”. În Marea Adunare electivă a Moldovei, Partida Națională, și ea divizată, era formată din boieri liberali, burghezi și țărănime, avea 33 de deputați din 50, deținând astfel controlul.

Lor li se opunea Partida Conservatoare, formată din mari boieri și clerici care își doreau ca domn pe Grigore Sturza. Totodată, se milita pentru aducerea unui

prinț străin. Nicolae Pisoschi l-a urmat pe Al. I. Cuza în calitate de comandant al Gărzii de pază și l-a slujit până la abdicare. Nicolae Pisoschi a fost „umbră” lui Cuza. Deși domnitorul îi datora mult, după acțiunea sa energică de la Sala „Elefant” din Iași, Pisoschi a preferat să rămână doar prietenul apropiat al lui Cuza. Cu toată grija pe care i-a purtat-o lui Cuza Vodă, după șapte ani de domnie aa acestuia, venit momentul pe care Pisoschi nu l-a putut nici preveni și nici opri: complotul împotriva lui Cuza Vodă și abdicarea forțată a acestuia la 11 februarie 1866. Pisoschi nu a aflat nimic, deși Vodă era amenințat de multă vreme, de acțiunea complotiștilor. Nicolae Pisoschi a demisionat din armată și a plecat în exil cu fostul domnitor, până la moartea acestuia, în 1873.

Colonelul a decedat în anul 1888 și a fost înmormântat în cavoul Familiei Pisoschi din cimitirul Eternitatea. Colonelul Nicolae Pisoschi a acționat discret, ca o umbră, ferm și hotărât. Nefiind om al condeiului, așa cum au fost ceilalți înfăptuitori ai Unirii, imaginea sa s-a șters repede din memoria colectivă. L-a iubit atât de mult pe Cuza Vodă încât i-a botezat pe cei doi fii ai săi exact cu numele de botez al fiilor lui Cuza: Alexandru și Dumitru. ■

Europa Oportunităților. Cursuri de formare și proiecte Erasmus+ la CCD Ilfov

Prof. metodist Simona LUCA

În perioada 10 decembrie 2019 - 22 februarie 2020 se desfășoară la Școala nr. 1 din Chiajna cursul acreditat „Utilizarea avansată a instrumentelor TIC în activitatea didactică”. Participanții, 21 de cadre didactice din unitatea școlară, beneficiază de 90 de ore de training pentru care vor primi 23 de credite.

Echipa de formatoare, Veronica Apostol și Alina Căprărescu, au reușit să le suscite interesul pentru dezvoltarea și utilizarea de aplicații pe internet, de strategii pe care să le utilizeze mai departe la clasă. Pentru că elevii, copiii și tinerii sunt deosebit de atrași de aplicațiile din mediul digital, cadrele didactice din școală și-au propus să țină pasul cu aceste preocupări ale comunicării contemporane, nu doar pentru a avea un limbaj comun cu elevii, dar mai ales pentru a face mai atractivă activitatea didactică, prin utilizarea strategiilor bazate pe instrumentele TIC.

La CCD Ilfov, 25 de cadre didactice din Ilfov, de la toate nivelurile de școlaritate, de la preșcolar până la liceu, au început un program de formare de 40 de ore avizat „Abilitarea pentru scrierea de proiecte Erasmus+” - formatoare fiind prof. Simona Luca.

La începutul fiecărui an este perioada de lucru cu febrilitate pentru finalizarea aplicațiilor pentru proiectele Erasmus+ de Mobilitate pentru educația școlară sau VET (februarie) sau pentru Parteneriate școlare (martie), prin care unitățile își propun să își dezvolte

dimensiunea europeană prin cooperare, schimb de bune practici sau participare la cursuri de formare într-una din țările Europei.

Deși pare un domeniu complex pentru profesorii care iau prima dată contact cu proiectele europene, pe parcursul lucrului ideile se cristalizează și se transformă uneori chiar într-o adevărată pasiune. Pentru profesorii deschiși, creativi, implicarea în proiecte internaționale în beneficiul elevilor și instituțiilor lor devine o provocare irezistibilă și ofertantă sub aspectul motivației și dorinței de a fi selectați printre câștigători pentru a putea realiza activități noi, schimburi, vizite în țări din cadrul UE și în curs de aderare și a aduce elemente inovatoare și atractive pentru elevi. Este o provocare de a căuta confirmarea valorii muncii educative din școala românească prin

comparație cu orice altă școală dintr-o țară europeană. La finalul cursului, echipele de profesori din fiecare școală vor avea în portofoliu câte un proiect Erasmus+ creionat sau chiar trimis pe platforma UE pentru selecție. Ne bucurăm de implicarea echipelor de la Liceul „Al. Rosetti” Vidra și „Radu Popescu” din Popești Leordeni, care au finalizat în cadrul acestui curs aplicațiile cu care vor participa la Premiul „Jan Amos Comenius” 2020 pentru înaltă calitate în predarea despre Uniunea Europeană în liceu. Acest tip de proiect relevă interesul deosebit pe care îl au liceele ilfovene în abilitarea elevilor lor cu competențe de cetățenie UE, cu informații despre politicile europene sau procesul decizional al instituțiilor europene, Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene.

E-ADULTS - 2019

În prezent, tot mai multe domenii de activitate utilizează sau adoptă tehnologia, iar progresul poate fi obținut doar cu angajați care au competențele potrivite, numărul locurilor de muncă pentru care nu mai e nevoie de abilități în domeniul TIC fiind în scădere. De aceea este important ca și cadrele didactice să dezvolte abilități digitale puternice, nu doar pentru a le folosi în propria activitate, ci, mai ales, pentru a le transmite copiilor aceste abilități. Din acest motiv, în toamna anului 2019, CCD Ilfov a intrat în două parteneriate în cadrul programului Erasmus+, program European care vizează colectarea, împărtășirea și transferul bunelor practici la nivel european în domeniul competențelor digitale, în special în utilizarea rețelelor sociale aplicate în lumea muncii adulților defavorizați. Prin implicarea în aceste proiecte, cadrele didactice ilfovene trebuie să învețe și să transfere, de la centrele de educație pentru adulți și diverse instituții de învățământ, know-how-ul european în domeniul abordărilor digitale de învățare, devenind formatori de formatori cu competențe în munca digitală cu adulții defavorizați. Prima întâlnire a reprezentanților statelor membre ale UE (România - CCD Ilfov/dr. Florin Petrescu și prof. Simona Luca, Grecia - IED, Suedia - Nordic

European Mobility, Italia - Petit Pas, Letonia - Latvijas Disleksijas biedrība, Spania - ACD LA HOYA) cu Hodina H. din Pelhrimov (Cehia), coordonatorul proiectului, a avut loc la începutul lunii decembrie 2019.

CCD Ilfov trebuie să realizeze o analiză la nivel național și un studiu de caz care scanează bunele practici din educația adulților în domeniul TIC, cu un accent pe implicarea adulților defavorizați în utilizarea rețelele sociale în România și în regiunea București-Ilfov.

Cel de-al doilea proiect - **CASE Care Skills Escalator** - este coordonat de Municipality din Linköping (Suedia), având ca parteneri instituții din Spania, România, Letonia și Scoția. Este vorba despre un studiu privind serviciile de îngrijire oferite persoanelor cu demență în fiecare dintre regiunile partenere, cu deficiențe de personal și de competențe, în domeniul asistenței sociale și medicale, dezvoltarea unei platforme transnaționale de Elearning, dezvoltarea unui program de instruire online și verificarea aplicabilității lui pentru personalul de îngrijire care lucrează cu persoane cu demență, împreună cu un program pentru mentori la locul de muncă și dezvoltarea unui „set de instrumente pentru îngrijirea demenței” sub forma unui program de consiliere a persoanelor cu dizabilități mentale, adaptat pentru profesorii care lucrează cu părinți/elevi cu această problematică. ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov